

«СВЯТО ПОЛЯ, ХЛІБА І ДУШІ»

Сценарій до Дня працівників сільського господарства

14.11.2014

Актовий зал, 13:00

Сцена святково прикрашена, внизу попід сценою, посередині стоїть сніп. Під сценою стоїть один мікрофон. На сцені посередині стоїть один мікрофон. В залі грає легкий музичний фон, глядачі займають місця. Музика стихає.

Лунають фанфари. Під пісню Р.Кіріченко «Пахне рідне село» спочатку виходить дівчина з короваєм, йде попід сценою, не виходячи на сцену, стає посередині, за нею йде колонна учасників гуртка «Хуртовина», вишиковуються на сцені. Лунає пісня Хору ім.Г.Вірьовки «Поле моє, поле» до мікрофону на сцені підходить ведучий.

Вед.1 Добрий день дорогі друзі! Щиро вітаємо вас із Днем працівників сільського господарства. З давніх-давен Україна славилася добрими та працьовитими людьми.

Професій знаєм ми чимало:
Шахтар, геолог, вчитель і пілот,
Творець віршів, і майстер по металу...
Прекрасні всі, найкраща ж – хлібороб!

У народі недаремно мовиться, що хоч зерно і золотим родиться, але перетворити його на золото дуже непросто. Тож сьогодні ми бажаємо вам, дорогі хлібороби, добрих засівів, рясних сходів та щедрих обжинків.

Одзвеніли поля зрілим колосом,
Степові пропливли кораблі.
А зерно золотим грає полиском,
І від того ясніш на землі.
Мир ужинком твоїм за поручиться,
Краю рідний, це наш урожай –
На цвітнім рушничкові Славутича
З українських ланів коровай.

Шановний Валерій Анатолійович, ваше серце наповнене великою любов'ю до землі, до хліба, до її дарів. Тож прийміть від нас на знак вдячності цей запашний коровай, як символ добробуту, злагоди і благополуччя.

Директору ліцею вручається коровай.

Вед.1 Наша держава була і залишається осередком міцних та усталених сільськогосподарських традицій. Завдяки «золотим рукам» та мудрості аграріїв живе наша українська нива. Слово надається директору Томаківського професійного аграрного ліцею Філь Валерію Анатолійовичу.

Ведучий на сцені робить два кроки назад від мікрофону. Директор підходить до мікрофону, що коло сцени.

Вед.1 Слово надається Голові профспілкового комітету Томаківського професійного аграрного ліцею Онопрієнко Віктору Володимировичу.

.....
Виступ голови ПК.....

Вед.1 Хліб – це життя. Так вважають трударі землі, і так воно є насправді. З роду в рід народ наш виховував дітей своїх у пошані до хліба, прищеплював дитині поняття, що хліб – святий. Хліб у хаті – це достаток, добробут і відрода, і так вважається ще з глибин віків нашої славної, могутньої, сильної України.

Ведучий залишає сцену. Гурт змінює розташування, виконує пісні: «Україна наша» (авторська пісня керівника гуртка Сисолятіна І.О.) та «Молодичка».

По закінченню останньої пісні з гурту виходять дві дівчини, гурт залишає сцену, дівчата виконують пісню «Так просто».

Після того, як дівчата зійдуть на сцену виходять ведучі.

Вед.1 Все міняється в цьому світі, уряди приходять і йдуть, політичні зірки сходять і гаснуть на нашому небосхилі, укрупнюються і ростуть міста. А сільська праця, як і раніше, необхідна всім і кожному.

Вед.2 Плодами праці сільських жителів користується кожна людина в нашій країні. Всі, хто знаходиться у цій залі, не зважаючи на всі примхи сьогодення, живуть, працюють, виховують, навчають та досягають високих результатів. В цей знаменний день відзначимо найкращих працівників.

Ведучі сходять зі сцени. Лунає легкий музичний фон. Без оголошення заступник директора з НВР Криволапова С.М. зачитує прізвища аграріїв, а директор ліцею нагороджує їх грамотами..

Вед.1 День працівників сільського господарства в Україні відзначається дуже широко. Шанобливе ставлення до аграріїв зароджувалося в Україні ще за часів Радянського Союзу, тоді саме її називали житницею всієї величезної країни. До цих пір основними сільськогосподарськими культурами, які вирощуються українськими аграріями, залишаються зернові, цукровий буряк та картопля.

Вед.2 Українське село споконвіку було і лишається взірцем працьовитості, виваженості, мудрості і терпіння. Оберегом кращих якостей та чеснот народних. Тут корінь його духовності та культури давніх і добрих традицій.

Ведучі залишають сцену. На сцену піднімається учасниці гуртка «Ліра» під українську польку й підходять до мікрофону. Проходить гумористична сценка «Дві куми», після чого нагородження Директора та трударів різноманітними овочевими та не тільки, продуктами, приказуючи при цьому народні прикмети. Перша учасниця називає прізвище, інші учасниці розносять подарунки.

Після того, як усі отримають подарунки. Учасники гуртка залишають сцену. З наступним номером з'являється І.Лихолат з піснею «Завжди буду».

По закінченню номеру на сцену виходить Т.Белєвцева з піснями «Стожари» та «Розпрягайте хлопці коней», остання виконується в дуєті з І.Сисолятиним.

Коли останній номер добіжить кінця Т.Белєвцева залишає сцену, І.Сисолятин залишається й виконує пісню «Борц», учні в цей час пригощають усіх бутербродами із салом.

По закінченню лунає фонова музика, на сцену виходять ведучі.

Вед.1 Селянин це людина, яка не йде з ранку на роботу, бо він прокидається на роботі.

Вед.2 Земля — єдине джерело багатства, і лише сільське господарство його примножує.

Вед.1 Ми ще раз вітаємо вас усіх зі святом, з Днем працівників сільського господарства.

Вед.2 Наш концерт добігає кінця, але ми з вами не прощаємося, а говоримо вам «До побачення».

Вед.1 До нових зустрічей.

Музичний фон робиться трішки гучніше, глядачі залишають місця, уходять з актового залу.